

Capitel 2 eller i Capitel 4 skulde være en eneste Paragraph; fra hvilken der skulde kunne finde Afvigelse Sted, men jeg gjorde kun gjældende, at der i begge Capitler var Bestemmelser, der ikke kunde fraviges ved Overenskomst, og den ærede Minister indrømmede jo ogsaa, at det var Meningen med § 5, at det ikke skulde staae til Skipperen ved Contract at betinge sig en ubestemt Forhøielse af de deri fastsatte Straffe — at Skipperen kan opgive at benytte sin Myndighed, er noget ganske Andet —, men dermed har altsaa den ærede Minister givet en Anerkjendelse af, at § 43 maa gaae ud.

Lehmann: Jeg seer mig dog nødsaget til endnu at tilføie, at, naar jeg talte om Lovudkastet, som det oprindeligt var forelagt, meente jeg dermed, saaledes som det fra Først af var forelagt i forrige Samling, og saaledes som det altsaa var blevet censureret af de sagkyndige Autoriteter; dengang var det udtrykkelig forudsat, at Afvigelse ikke maatte finde Sted. At dette har været forudsat, fremgaaer ogsaa ved Læsningen af selve § 43, saaledes som den nu er affattet. Endelig maa jeg gjøre opmærksom paa, at Ministerens Udtalelser staae i fuldkommen Strid med Lovens hele Tanke; thi den Omstændighed, at Anvendelsen af Skipperens Straffemyndighed nu er bleven bunden til visse Regler, vil naturligvis ikke sige, at den først nu skulde være indført i Søfarten. Det har altid været saaledes, at Skipperen maatte kunne forbyde mange Ting ombord og maatte kunne fremtvinge dette sit Forbuds Efterlevelse. Men idet man nu vilde binde denne Myndighed til visse Former, har man anseet det for umuligt at henvise blot til den almindelige Procedure i Landet, men man har troet, at maatte indføre en Retshandling ombord, der skal træde istedetfor den arbitraire Myndighed, som Skipperen hidtil har havt. Ministerens Udtalelser staae altsaa i åbenbar Strid med Lovens hele Context og Tankegang.

Indenrigsministeren: Jeg maa dog bedst bemærke, at jeg ingenlunde har fastholdt § 43; jeg har sagt, at, da der i Folkethinget var Spørgsmaal om at fæste denne Paragraph

bort, nærede jeg ingen Betænkelse derved, fordi det blev anseet for utvivlsomt, at, naar § 43 gik ud, blev der alligevel en rundelig Contractsfrihed tilbage (K r i e g e r, „Efter Lovgivningens almindelige Grundsætninger“), ja, efter Lovgivningens almindelige Grundsætninger. Det forekommer mig her at være blevet anfægtet og at være blevet stærkt betvivlet, at en saadan Frihed vilde blive bestaaende, og det er kun derfor, at jeg har anseet det for ønskeligt, at der, hvis § 43 nu bliver udstemt, ved 3die Behandling bliver indsat en mere fyldestgjørende § 43 istedetfor, for at der ikke skal være nogen som helst Tvivl om dette Spørgsmaal.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Endringsforslag af Boesen, Lehmann og Sonne til § 38: „2 Timers Arbejde“ forandres til „4 Timers Arbejde“, forkastedes med 34 Stemmer mod 11.

2) hvornæst § 38, Rigger et Skib ved Land, skal den Tjeneste, som paa Søen og Helligbage paalægges Folkene udenfor det Arbejde, der henhører til Skibets sædvanlige Reenholdelse, Seiltørring, fornøden Vaadtjeneste, Kostens Tilberedning og de nødvendige Sikkerhedsforanstaltninger, hver Gang godtgjøres de Vedkommende med et Tillæg af $\frac{1}{2}$ s Dags Løn (§ 40) for hver 2 Timers Arbejde, vedtoges eenstemmig med 42 Stemmer.

3) § 43, Det staaer de Paagjældende frit for ved særlig Overenskomst at vedtage Forandringer eller Afvigelse fra Bestemmelserne i nærværende Lovs 2det og 4de Capitel; men den, som paaberaber sig saadan Overenskomst, maa, naar den anden Part benægter samme, bevise, at den virkelig har fundet Sted, forkastedes med 36 Stemmer mod 1,

hvorved det af de fornævnte tre Medlemmer stillede Forslag om, at Paragraphen skulde udgaae, var fyldestgjort.